

PRAKSISOVERSIGT · SKATTERET

Praksisoversigt over fuld vs. begrænset skattepligt

Bopæl, tilflytning og fraflytning efter kildeskatteloven §§ 1, 2 og 7

Version 2 Opdateret 24. jun. 2026 5 afgørelser · 2010-2024

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Spørgsmålet om, hvorvidt en person er fuldt eller begrænset skattepligtig til Danmark, er et af skatterettens mest fundamentale og mest tvistebehandlede emner. Afgørelsen afhænger primært af, om personen har bopæl her i landet efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, eller alene oppebærer indkomst fra danske kilder efter § 2. Praksis fra Højesteret, landsretterne, Landsskatteretten og Skatterådet viser, at vurderingen af "bopæl" er en konkret helhedsvurdering, hvor rådighed over en helårsbolig i Danmark er det centrale kriterium, mens ægtefælles eller families fortsatte ophold, og karakteren af ophold i Danmark, kan fastholde eller udløse fuld skattepligt, selv efter formel fraflytning.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Fuld skattepligt efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, forudsætter, at personen har bopæl her i landet, hvilket i praksis kræver rådighed over en helårsbolig.
- 02** Ved vurderingen af bopæl lægges vægt på, om personen ved at grunde husstand, leje sig bolig eller ved andre foranstaltninger har tilkendegivet at ville have hjemsted i Danmark.
- 03** For en person, der erhverver bopæl i Danmark uden samtidig at tage ophold, indtræder fuld skattepligt først ved ophold, som ikke blot er kortvarigt ferie eller lignende, jf. § 7, stk. 1.
- 04** Et uafbrudt ophold på mere end 3 måneder eller samlede ophold over 180 dage inden for 12 måneder anses som hovedregel ikke som kortvarigt ferie og medfører fuld skattepligt.
- 05** Ophør af fuld skattepligt ved fraflytning kræver, at skatteyderen godtgør, at bopælen reelt er opgivet – ægtefælles fortsatte ophold i fælles bolig kan fastholde rådighed og dermed skattepligten.
- 06** Årsopgørelser udgjør bindende forvaltningsafgørelser, der lægges til grund ved bedømmelse af skattepligt, medmindre de ændres efter skatteforvaltningslovens genoptagelsesregler.
- 07** Begrænset skattepligt efter § 2 omfatter bl.a. vederlag for personligt arbejde udført i Danmark, erhvervsindkomst fra fast driftssted i Danmark og afkast af fast ejendom i Danmark.
- 08** Dobbelt domicilsituationer afgøres efter dobbeltbeskatningsoverenskomsternes tie-breaker-regler, typisk med udgangspunkt i centrum for personens livsinteresser.

09 Den tidligere 4-årsregel i § 1, stk. 1, nr. 2 – der fastholdt fuld skattepligt i 4 år efter fraflytning – blev ophævet ved lov nr. 312 af 17. maj 1995; skattepligten ophører nu ved reel opgivelse af bopæl.

10 Bevisbyrden for ophør af fuld skattepligt påhviler skatteyderen; folkeregistermelding er ikke i sig selv tilstrækkelig til at bringe skattepligten til ophør.

§ 1 Lovgrundlag: Fuld og begrænset skattepligt

Dansk skatteret opererer med to hovedkategorier af personbeskatning: **fuld skattepligt** og **begrænset skattepligt**.

Fuld skattepligt efter [kildeskattelovens § 1, stk. 1](#) påhviler:

- **Nr. 1:** Personer, der har *bopæl* her i landet (den praktisk vigtigste bestemmelse)
- **Nr. 2:** Personer, der uden bopæl opholder sig her i mindst 6 sammenhængende måneder (herunder kortvarige udlandsophold pga. ferie)
- **Nr. 3:** Danske statsborgere med tjeneste eller varigt ophold om bord på skibe med hjemsted her
- **Nr. 4:** Personer udsendt til tjeneste uden for riget af den danske stat, regioner, kommuner eller andre offentlige institutioner

Fuld skattepligt indebærer beskatning af **globalindkomsten** – al indkomst, uanset om den stammer fra kilder i Danmark eller udlandet.

Efter [kildeskattelovens § 1, stk. 2](#) gælder dog, at en person, der efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i udlandet, kun kan fratrække udgifter vedrørende indtægter, som Danmark kan beskatte. Denne bestemmelse blev indført ved [lov nr. 312 af 17. maj 1995](#) for at sikre skattemæssig symmetri og modvirke, at skatteydere med dobbelt bopæl opnår fradrag i Danmark for udgifter relateret til indkomster, Danmark ikke kan beskatte.

Begrænset skattepligt efter [kildeskattelovens § 2, stk. 1](#) påhviler personer, der ikke er fuldt skattepligtige, men modtager indkomst fra danske kilder. De væsentligste kategorier er:

- **Nr. 1:** Vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold udført her i landet
- **Nr. 3:** Vederlag for arbejde stillet til rådighed for en dansk virksomhed (arbejdsudleje)
- **Nr. 4:** Erhvervsindkomst fra fast driftssted i Danmark
- **Nr. 5:** Afkast og avance af fast ejendom i Danmark
- **Nr. 6:** Udbytter fra danske selskaber
- **Nr. 7-27:** Diverse øvrige indkomsttyper (bestyrelses honorarer, pensioner, royalties, dagpenge m.v.)

Samspillet mellem [§ 7, stk. 1](#) og § 1, stk. 1, nr. 1, er afgørende for tilflytningssituationer: Erhverver en person bopæl uden samtidig at tage ophold, indtræder skattepligten først ved egentligt ophold – kortvarigt ophold på grund af ferie eller lignende udløser ikke skattepligt.

LOV

[Kildeskatteloven § 1, stk. 1, 2](#)

[Kildeskatteloven § 2, stk. 1](#)

[Kildeskatteloven § 7, stk. 1](#)

§ 2 Bopælsbegrebet – rådighed over helårsbolig som afgørende kriterium

Den helt centrale betingelse for fuld skattepligt efter [kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1](#) er, at personen har **bopæl** her i landet. Kildeskatteloven definerer ikke selv begrebet bopæl, men det er uddybet i det historiske [cirkulære om opkrævning af indkomst- og formueskat efter kildeskatteloven](#) (pkt. 3):

Ved afgørelsen af, om denne betingelse er opfyldt, lægges der vægt på, om de pågældende ved at grunde husstand, leje sig bolig eller ved andre foranstaltninger har tilkendegivet, at de agter at have hjemsted her.

I praksis er det afgørende, om personen har **rådighed over en helårsbolig** i Danmark. Det er rådigheden – ikke den formelle ejendomsret – der er udslagsgivende. En person kan have bopæl i Danmark ved at:

- Eje en helårsbolig, der er til rådighed (dvs. ikke uopsigeligt udlejet)
- Have adgang til en ægtefælles eller samlevers bolig
- Leje sig en bolig
- Råde over en bolig stillet til rådighed af en arbejdsgiver

Et **sommerhus** er som udgangspunkt ikke en helårsbolig, men kan efter omstændighederne danne grundlag for bopæl, hvis det efter de konkrete forhold er egnet til og faktisk anvendes til helårsbeboelse.

Omvendt medfører blot det at stå som ejer af en ejendom i Danmark ikke automatisk bopæl, hvis ejendommen reelt er uopsigeligt udlejet og ejeren dermed ikke har rådighed over den.

LOV

Kildeskatteloven § 1, stk. 1

§ 3 Tilflytning – hvornår indtræder fuld skattepligt?

Ved tilflytning til Danmark er det [kildeskattelovens § 7, stk. 1](#), der regulerer tidspunktet for skattepligtens indtræden. Bestemmelsen fastsætter, at for en person, der erhverver bopæl her i landet *uden samtidig at tage ophold*, indtræder skattepligten først, når personen tager ophold i Danmark. Som sådant ophold anses *ikke* kortvarigt ophold på grund af ferie eller lignende.

I Skatterådets og Landsskatterettens praksis er følgende momenter afgørende:

- **3-måneders-reglen:** Et uafbrudt ophold i Danmark på mere end 3 måneder anses normalt ikke som ferie og medfører fuld skattepligt.
- **180-dages-reglen:** Samlede ophold på mere end 180 dage inden for en 12-måneders-periode medfører tilsvarende fuld skattepligt.
- **Arbejde i Danmark:** Hvis en tilflyttende person udfører erhvervsarbejde under opholdet – ud over det helt bagatelagte – kan selv kortere ophold begrunde skattepligt. Enkeltstående møder og lignende betragtes dog typisk som ferie.

Skatterådet har i en lang række bindende svar taget stilling til, hvornår ophold i Danmark overstiger grænsen for "ferie eller lignende." Det står fast, at begrebet "ferie eller lignende" fortolkes snævert: opholdet skal have ren rekreativ karakter, og enhver systematisk erhvervsaktivitet overstiger denne grænse.

For personer, der uden bopæl opholder sig i Danmark i mindst 6 sammenhængende måneder, indtræder fuld skattepligt direkte efter [§ 1, stk. 1, nr. 2](#). Turister og studerende har en udvidet skattefrihedsperiode på op til 365 dage inden for 2 år, jf. kildeskattelovens § 8, stk. 2, under forudsætning af at de ikke driver selvstændig erhvervsvirksomhed og forbliver skattepligtige til hjemlandet.

LOV

[Kildeskatteloven § 1, stk. 1](#)[Kildeskatteloven § 7, stk. 1](#)[Kildeskatteloven § 8, stk. 2](#)

§ 4 Fraflytning – ophør af fuld skattepligt og bevisbyrden

Ophør af fuld skattepligt ved fraflytning er et af de mest tvistfyldte områder. Hovedreglen er klar: fuld skattepligt efter [§ 1, stk. 1, nr. 1](#) ophører, når personen ikke længere har bopæl i Danmark – dvs. reelt har opgivet rådigheden over enhver helårsbolig.

Den tidligere **4-årsregel** i § 1, stk. 1, nr. 2 (der fastholdt fuld skattepligt i 4 år efter fraflytning, medmindre skatteyderen godtgjorde indkomstbeskatning i tilflytningslandet) blev ophævet ved [lov nr. 312 af 17. maj 1995](#). Forarbejderne (forslag til lov om international beskatning) begrundede ophævelsen med, at reglen i praksis blev sat ud af kraft af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, og at nye regler om fraflytterbeskatning af aktier og værdipapirer mindskede behovet.

Efter ophævelsen ophører fuld skattepligt nu umiddelbart ved bopælsopgivelse – men praksis viser, at det afgørende spørgsmål er, om bopælen *reelt* er opgivet.

I [08-03391](#) (Landsskatteretten, 26. januar 2010) flyttede klageren til Spanien og købte hus der, men ægtefællen – der var borgmester – forblev i parrets fælles bolig i Danmark, som var sat til salg. Landsskatteretten fandt med stemmeflertal, at klagerens fulde skattepligt *ikke* var ophørt, da han fortsat havde rådighed over fællesboligen, så længe ægtefællen boede der.

Tilsvarende fastslog Landsskatteretten i [13-0195409](#) (3. december 2020), at en direktør, der i 2009 meldte flytning til udlandet, forblev fuldt skattepligtig, fordi ægtefælle og barn fortsat boede i parrets hidtidige bolig i Danmark. Klageren havde ikke løftet bevisbyrden for et reelt og permanent ophør af bopælen.

De centrale kriterier fra praksis kan sammenfattes:

- **Bevisbyrde:** Det påhviler skatteyderen at godtgøre, at betingelserne for fuld skattepligt ikke længere er opfyldt.
- **Ægtefælles ophold:** Når ægtefælle eller samlever fortsat bor i en fælles bolig, anses den fraflyttede part som regel for at have bevaret rådighed.
- **Boligens status:** Boligen skal være reelt afhændet eller uopsigeligt udlejet for, at rådigheden anses opgivet; blot at sætte boligen til salg er ikke tilstrækkeligt.
- **Folkeregistermelding:** Framelding fra folkeregisteret er ikke tilstrækkelig til at bringe skattepligten til ophør.

LOV

[Kildeskatteloven § 1, stk. 1](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Direktør anset for fuldt skattepligtig og beskattet af honorarer faktureret via udenlandsk selskab	03.12.2020
	Landsskatteretten · Fuldt skattepligtig til Danmark da bopæl blev anset for bevaret efter fraflytning til Spanien	26.01.2010

§ 5 Årsopgørelses bindende virkning – Højesterets afgørelser fra 2024

Højesteret tog i to principielle domme afsagt den 2. februar 2024 stilling til, hvilken retlig betydning formelle skatteansættelser har for spørgsmålet om, hvorvidt en person "har været skattepligtig" til Danmark.

I [BS-44692/2022-HJR](#) flyttede en skatteyder i 2005 fra Danmark til England uden at orientere skattemyndighederne eller indgive fraflytningsselvangivelse. Han modtog i årene 2005-2010 årsopgørelser, der ansatte ham som fuldt skattepligtig. Da han i 2016 vendte tilbage og søgte om beskatning efter forskerskatteordningen ([kildeskattelovens § 48 E](#)), afslog skattemyndighederne med henvisning til 10-årskravet.

Højesteret udtalte:

De nævnte årsopgørelser er gyldige forvaltningsafgørelser, som må lægges til grund, når det skal afgøres, om [appellanten] "har været skattepligtig" til Danmark som nævnt i kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 1.

Retten fastslog endvidere, at skattemyndighederne *ikke* havde pligt til af egen drift at foretage en afsluttende ansættelse alene på baggrund af en folkeregistermelding, og at ansvaret for at tilvejebringe oplysninger påhviler skatteyderen.

I den parallelle sag [BS-30300/2023-HJR](#) nåede Højesteret det samme resultat for en skatteyder, der flyttede til Tyskland i 2007 og vendte tilbage i 2017. Retten understregede:

Det er alene den skattepligtige, der kan tilvejebringe oplysninger om fraflytning, der gør det muligt for skattemyndighederne at tage stilling til, om den fulde skattepligt er ophørt.

Disse domme har afgørende betydning for alle skattepligtsforhold og fastslår to centrale principper:

1. **Årsopgørelser er bindende forvaltningsafgørelser**, der kun kan ændres via de ordinære og ekstraordinære genoptagelsesregler i [skatteforvaltningslovens §§ 26-27](#).
2. **Den skattemæssige registrering** – ikke den faktiske bopælsituation – er udgangspunktet for efterfølgende retlige vurderinger (fx 10-årskravet i forskerskatteordningen), medmindre ansættelsen ændres.

LOV

[Kildeskatteloven § 48e, stk. 3](#)

[Skatteforvaltningsloven § 26](#)

[Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Afslag på forskerbeskatning og ekstraordinær genoptagelse ved manglende meddelelse om fraflytning	02.02.2024
	Højesteret · Højesterets afgørelse om 10-års kravet for forskerskatteordningen vedrørende tidligere skatteansættelser	02.02.2024

§ 6 Begrænset skattepligt – personligt arbejde, fast driftssted og fast ejendom

For personer, der ikke er fuldt skattepligtige, fastsætter [kildeskattelovens § 2](#) en udtømmende opregning af de indkomststyper, der giver begrænset skattepligt til Danmark. De tre vigtigste kategorier er:

1. Vederlag for personligt arbejde udført i Danmark (§ 2, stk. 1, nr. 1)

Begrænset skattepligt omfatter alle former for vederlag – løn, feriegodtgørelse, honorar, tantieme, provision m.v. – for personligt arbejde i tjenesteforhold udført fysisk i Danmark. Bestemmelsen omfatter også:

- Vederlag for påtagelse af konkurrenceklausuler med sammenhæng til dansk tjenesteforhold
- Fratrædelsesgodtgørelser og løn i opsigelsesperiode, når det underliggende arbejde var udført i Danmark

Skattepligten er dog betinget af, at vederlaget udbetales af en person med hjemting i Danmark, eller at personen opholder sig mere end 183 dage inden for 12 måneder, jf. [§ 2, stk. 14, nr. 2](#).

2. Erhvervsindkomst fra fast driftssted (§ 2, stk. 1, nr. 4)

Fast driftssted foreligger efter [§ 2, stk. 3](#), når personen udøver erhverv gennem et fast forretningssted her i landet. Bygge-, anlægs- og monteringsarbejde udgør fast driftssted fra første dag. Indkomsten opgøres efter armslængdeprincippet, som om driftsstedet var et selvstændigt foretagende, jf. [§ 2, stk. 8](#).

3. Fast ejendom (§ 2, stk. 1, nr. 5)

Ejerskab af fast ejendom i Danmark medfører begrænset skattepligt af afkastet og eventuel avance ved afståelse. Denne skattepligt gælder uanset, om ejeren opholder sig i Danmark.

[Kildeskattebekendtgørelsens § 22](#) regulerer den praktiske afregning ved ophør af skattepligt: A-indkomst optjent inden skattepligtens ophør, herunder feriepenge, er senest indkomstskattepligtig på ophørstidspunktet. Fortsætter ansættelsesforholdet efter fraflytningen, og er lønnen omfattet af begrænset skattepligt, gælder denne regel dog ikke.

LOV

Kildeskatteloven § 2, stk. 1, 3, 8, 14

§ 7 Dobbelt domicil og dobbeltbeskatningsoverenskomster

Når en person efter interne regler er fuldt skattepligtig til både Danmark og en anden stat, afgøres det skattemæssige hjemsted efter dobbeltbeskatningsoverenskomstens **tie-breaker-regel** (typisk artikel 4, stk. 2, i OECD's modeloverenskomst). Rækkefølgen er:

1. **Fast bolig** – i hvilken stat har personen en fast bolig til rådighed?
2. **Centrum for livsinteresser** – hvor har personen de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser?
3. **Sædvanligt ophold** – i hvilken stat opholder personen sig oftest?
4. **Statsborgerskab** – subsidiært kriterium
5. **Gensidig aftale** – som ultimatum remedium

Når en person efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten anses for hjemmehørende i den anden stat, kan Danmark efter [kildeskattelovens § 1, stk. 2](#) kun beskatte indkomster, som Danmark efter overenskomsten har beskatningsret til, og personen kan kun fratrække udgifter vedrørende sådanne indkomster.

Forarbejderne til den bestemmelse (indført ved [lov nr. 312 af 17. maj 1995](#)) begrundede reglen således:

Forslaget sikrer den skattemæssige symmetri samt modvirker spekulation i at opnå vilkårligt store fradrag f.eks. ved at optage lån, der placeres som indlån i udlandet, hvor Danmark ikke kan beskatte den til rentefradraget svarende renteindtægt.

I fraflytningssager som [08-03391](#) opstod netop spørgsmålet om, hvorvidt klageren var skattemæssigt hjemmehørende i Spanien efter den dansk-spanske dobbeltbeskatningsoverenskomst. Da Landsskatteretten fandt, at bopælen i Danmark ikke var opgivet, kom tie-breaker-reglen aldrig i spil – Danmark fastholdt den fulde beskatningsret.

Praksis viser, at dobbeltbeskatningsoverenskomsterne har størst praktisk betydning i situationer, hvor skatteyderen *objektivt* har bolig i begge lande og den interne skattepligt derfor ikke kan bortfalde. Her afgør centrum for livsinteresser – familietilknytning, erhvervsaktivitet og sociale forbindelser – hvilket land der har beskatningsretten.

LOV

[Kildeskatteloven § 1, stk. 2](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Fuldt skattepligtig til Danmark da bopæl blev anset for bevaret efter fraflytning til Spanien 26.01.2010

§ 8 Historisk udvikling – fra 4-årsreglen til nugældende regler

Kildeskatteloven har gennemgået væsentlige ændringer på skattepligtsområdet:

Den oprindelige § 1 fra 1967: Lovforslaget (fremsat 1966) fastsatte reglerne for fuld skattepligt med udgangspunkt i det norske system. Forarbejderne beskrev udfordringerne ved den tidligere statsskattelovs skattepligtsregler, hvor ophold i udlandet i 2-3 år kunne medføre bortfald af skattepligt.

4-årsreglen (§ 1, stk. 1, nr. 2): Bestemmelsen fastslog, at selv efter opgivelse af bopæl forblev en person fuldt skattepligtig i 4 år, medmindre vedkommende godtgjorde at være indkomstbeskattet i udlandet efter regler, der ikke var "åbenbart lempeligere" end danske.

Ophævelse i 1995: Ved [lov nr. 312 af 17. maj 1995](#) (international beskatning) blev 4-årsreglen ophævet. Forarbejderne anførte:

Den gældende bestemmelse sættes imidlertid i vidt omfang ud af kraft af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Når Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med tilflytningslandet [...] kan Danmark ikke fastholde den fulde skattepligt i 4 år efter fraflytningen.

Samtidig blev § 1, stk. 2, nyaffattet med den nugældende begrænsning af fradragsretten for personer, der efter dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i udlandet.

2009-2016: Senere ændringer har primært vedrørt udvidelse af personkredsen i nr. 4 (udsendelse). Ved [lov af 13. juni 2009](#) blev "offentlige institutioner m.v." tilføjet, og ved ændringslov af 14. december 2016 blev kravet om dansk statsborgerskab for udsendte fjernet.

Der er pr. konsolideringsdatoen 17. maj 2024 ingen ventende, ikke-konsoliderede ændringer af kildeskattelovens § 1.

LOV

[Kildeskatteloven § 1, stk. 1](#)

§ 9 Sammenfatning og praktiske takeaways

Praksis om fuld vs. begrænset skattepligt tegner et klart billede:

For tilflyttere er det afgørende, om der erhverves rådighed over en helårsbolig (ikke blot sommerhus), og om opholdet i Danmark overstiger grænsen for "ferie eller lignende" efter [§ 7, stk. 1](#). Erhvervsaktivitet under opholdet kan udløse fuld skattepligt, selv ved ophold under 3 måneder.

For fraflyttere er bevisbyrden for ophør den største udfordring. Praksis fra Landsskatteretten – som i [08-03391](#) og [13-0195409](#) – viser konsekvent, at ægtefælles fortsatte ophold i fælles bolig fastlåser rådigheden og dermed skattepligten. Boligen skal enten sælges, uopsigeligt udlejes til tredjemand eller på anden vis gøres utilgængelig, før rådigheden anses opgivet.

Årsopgørelser udgør efter Højesterets to domme af 2. februar 2024 ([BS-44692/2022-HJR](#) og [BS-30300/2023-HJR](#)) bindende forvaltningsafgørelser, der kun kan ændres via genoptagelse. Skatteyderens undladelse af at kontakte skattemyndighederne ved fraflytning er skatteyderens egen risiko.

Dobbeltdomicil løses efter dobbeltbeskatningsoverenskomsternes tie-breaker-regler, men forudsætter, at begge lande anser personen for fuldt skattepligtig efter interne regler.

Begrænset skattepligt fanger den, der ikke er fuldt skattepligtig, men modtager dansk-kilde indkomst – navnlig lønindkomst for arbejde udført i Danmark, erhvervsindkomst fra fast driftssted og afkast af fast ejendom.

[Kildeskattebekendtgørelsen](#) regulerer den praktiske afregning ved skattepligtsophør.

LOV	Kildeskatteloven § 1, stk. 1	Kildeskatteloven § 7, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Afslag på forskerbeskatning og ekstraordinær genoptagelse ved manglende meddelelse om fraflytning 02.02.2024 Højesteret · Højesterets afgørelse om 10-års kravet for forskerskatteordningen vedrørende tidligere skatteansættelser 02.02.2024 Landsskatteretten · Direktør anset for fuldt skattepligtig og beskattet af honorarer faktureret via udenlandsk selskab 03.12.2020 Landsskatteretten · Fuldt skattepligtig til Danmark da bopæl blev anset for bevaret efter fraflytning til Spanien 26.01.2010		

REFERENCE Lovgrundlag 4 paragraffer

Kildeskatteloven § 1	stk. 1, 2	Kildeskatteloven § 2	stk. 1
Kildeskatteloven § 7	stk. 1	Skatteforvaltningsloven § 27	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser 4 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS 2

02.02.2024	Afslag på forskerbeskatning og ekstraordinær genoptagelse ved manglende meddelelse om fraflytning	4645-5578
02.02.2024	Højesterets afgørelse om 10-års kravet for forskerskatteordningen vedrørende tidligere skatteansættelser	4655-5588
LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS		2
03.12.2020	Direktør anset for fuldt skattepligtig og beskattet af honorarer faktureret via udenlandsk selskab	13-0195409
26.01.2010	Fuldt skattepligtig til Danmark da bopæl blev anset for bevaret efter fraflytning til Spanien	08-03391